

τοῦ. Στρέψατε τὸ βλέμμα πρὸς τὰ πλείοντα φρούρια τὰ κομίζοντα εἰς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῆς ὑψηλίου τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῆς Ἀγγλίας· παρατηρήσατε πλησίον τοῦ πηδαλίου ἐν μικρότατον ἔντομον, τὸν ἄνθρωπον, δεσπόζοντα τῶν ἀνέμων, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κυμάτων τοῦ ὠκεανοῦ, δαμάζοντα καὶ αὐτοὺς τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ὡσανεὶ οἱ νόμοι οὗτοι ἦσαν προωρισμένοι οὐχὶ νὰ διέπωσι τὸ πᾶν, ἀλλὰ νὰ ἐξυπηρετώσῃ μόνον τοὺς σκοποὺς ἐκείνου. Ἐν τούτοις ἡ ἐλαχίστη πνοὴ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δαμασθέντων ἀνέμων, ἡ μικροτάτη βρᾶνις τῆς ἀπεράντου ἀβύσσου ἦν κατέστησεν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του, θὰ ἐξήρκει νὰ τὸν καταστρέψῃ, ἐὰν αὐτὸς ἀνεπιστημόνως ἐπετίθει χεῖρα ἐπ' αὐτά· ἀλλ' αἱ δυνάμεις τῆς διανοίας του ἐθιράμβευσαν κατὰ τῆς δυνάμεως τῶν πρῶτων, τὰ καθυποβλήθέντα εἰς τὸν ζυγὸν στοιχεῖα κατέστησαν εὐπειθέστατοι δοῦλοί του. (Λόρδος Παλμερστών).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Οἱ Ὀλλανδοὶ ἔδρυσαν τηλεγραφικὰς γραμμὰς ἐν ταῖς κτήσεσιν αὐτῶν ἐν Ἰάβα καὶ Σουμάτρα. Κατ' ἐπίσημον δ' ἔκθεσιν δυσκολωτάτη εἶνε ἡ συντήρησις καὶ ἡ λειτουργία τῶν γραμμῶν τούτων ἕνεκα τῆς βλάβης, ἣν προξενούσι διάφορα ἄγρια ζῶα καὶ μάλιστα οἱ ἐλέφαντες. Ἐν Σουμάτρα π. χ. κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην τριετίαν πλεόν ἡ ἐξηκοντάκις ἐκόπησαν τὰ σύρματα. Τὴν 25 Μαΐου 1876 ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ Μναραδουραλαχάτ κατεκρημνίσθη τελείως· ἀναστήλωθεῖσα δὲ τὴν ἡμέραν, κατέπεσε τὴν νύκτα, καὶ μόλις μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἠδυνήθη νὰ λειτουργήσῃ. Πλὴν δὲ τῆς ἐκ συσήματος ἐχθροπραξίας ταύτης τῶν ἐλεφάντων, μέγαν διατρέγουσι κίνδυνον οἱ φύλακες τῶν γραμμῶν, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τίγρεων, ἄρκτων, ἀγρίων βουβάλων. Οἱ δὲ πίθηκοι, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, νομίζοντες φαίνεται ὅτι οἱ στῦλοι τῶν τηλεγράφων ἐστήθησαν ἐπίτηδες χάριν τῶν γυμνασίων των, ἀναρριχῶνται ἐπ' αὐτῶν, ἀναρτῶνται ἀπὸ τῶν συρμάτων καὶ αἰωρούμενοι θραύουσιν αὐτά· συχνότατα δὲ ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν στύλων τοὺς μονωτήρας ἀποκομίζουσιν αὐτοὺς εἰς τὰ δάση, διακόπτοντες οὕτω τὴν τηλεγραφικὴν συγκοινωνίαν.

☞ Ὁ «Ἐθνοφύλαξ» συνιστῶν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς συγκινητικωτάτης διατριβῆς τοῦ κ. Ἀφεντούλη «Περὶ τῶν μικρῶν πτηνῶν», προσθέτει τὰ ἐπόμενα· «Προχθὲς εἶδομεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγυιόπαιδα, ἔχοντα ἐν κλωθῇ ὑπὲρ τὰ 300 στρουθία, ἅπερ χάριν παιδιᾶς διὰ τοῦ ὄνυχος ἐσφαγιάζον καὶ εἶτα ἐπώλουν! Κόσμος πολὺς εἶχε περισυναχθῆ θεώμενος τὰ σφαγιαζόμενα καὶ ἀσπαίροντα στρουθία, ἐν οἷς καὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁ-

ποῖα ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐμποδίσωσι τοιοῦτον φαινόμενον».

☞ Ἐκ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκδιδομένων 4,500 ἡμερησίων 5 ἐξεδόθησαν κατὰ τὸν ΙΖ' καὶ 46 κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Ἀρχαιοτάτη πασῶν εἶνε ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Φραγκφούρτης», ἀριθμοῦσα βίον 261 ἐτῶν.

☞ Ἐν Βερολίῳ ἐπὶ τῆς ἔδρας τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς παρὰ τῷ κώδωνι ὑπάρχει ταμβακοθήκη μεγίστη, ἣν οἱ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς ἐδωρήσαντο τῷ τῶος προέδρῳ κ. Φόκκεμπεκ. Κατὰ πᾶσαν δὲ συνεδρίαν ἡ ταμβακοθήκη ἦτο πλήρως νωποῦ ταμβάκου καὶ πᾶς προσερχόμενος εἰς τὴν προεδρικὴν ἔδραν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ταμβάκον, ἀντλῶν, οὕτως εἶπεν, σοφίαν ἐκ τῆς κοινῆς ἐκείνης ἀποθήκης. Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσι κάλλιστα· ἀλλὰ πάντες ἤδη ἐν Βερολίῳ περιέργως ἐρωτῶσι τί μέλλει νὰ γείνη τὸ ἱστορικὸν τοῦτο κόσμημα τῆς προεδρικῆς ἔδρας, ἀφ' οὗ ὁ νέος πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σάυδεβιτς δὲν πίνει ταμβάκον;

☞ Τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ ἔτους τούτου ἐν τοῖς ἀγγλικοῖς σιδηροδρόμοις ἐφονεύθησαν μὲν 404 ἄνθρωποι, ἐτραυματίσθησαν δὲ 1397. Ἐγένοντο δὲ 60 συγκρούσεις, 37 ἐκτροχιάσεις, καὶ 1282 σιδηραὶ ράβδοι συνετριβήσαν. Ἐξ ἰδίας δὲ ἀπρονοησίας ἐφονεύθησαν 215 ἐπιβάται. Ἐκ δὲ τῶν ὑπαλλήλων τῶν σιδηροδρόμων ἐφονεύθησαν μὲν 188, καὶ 820 ἐτραυματίσθησαν.

☞ Γνωστὸν εἶνε ἐκ τῶν ἡμερησίων ὅτι ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε νὰ μὴ διορίζονται τοῦ λοιποῦ γυναῖκες ὑπάλληλοι τῶν τηλεγράφων. Ἡμιοπιστήμως τις ἡμερησίως θέλουσα νὰ καθυποβλήσῃ τὰς ἐν τῇ τηλεγραφικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούσας ἤδη γυναῖκας ἀναγγέλλει ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι δὲν θὰ παυθῶσιν ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ ἐργάζωνται. Ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι τῆς Γερμανίας, τῷ Βερολίῳ, τῇ Δεσιφία κλπ. 220 γυναῖκες ὑπηρετοῦσιν ἐν τοῖς τηλεγραφείοις, ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ δουκάτῳ τῆς Βάδης 76, λαμβάνουσαι αἱ τελευταῖαι αὐταὶ πλὴν τοῦ μισθοῦ καὶ κατοικίας.

☞ Ἀνέγνωσαν βεβαίως οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐστίας τὴν ἐν ταῖς ἡμερησίαις πρό τινας ἀναγραφείσαν περίεργον εἰδήσιν περὶ ἐνδεχομένης δῆθεν ὑποψηφιότητος τῆς κυρίας Βικτωρίας Wonthal εἰς τὴν προεδρικὴν ἔδραν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὰς μελλούσας ἐκλογάς. Καὶ μόνον τὸ γεγονός τῆς διαδόσεως τοιαύτης φήμης θὰ ἦρκει βεβαίως νὰ παράσχη ἰδέαν τινὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ τανῶν ἐπικρατουσῶν τάσεω ἐν τῷ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη αὐτόθι ἀνακινουμένῳ ζητήματι τῆς πολιτικῆς χειραφεσίας τῆς γυναικὸς. Χάριν ὅμως περιεργίας παρέχουσαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὡς νέαν μαρτυρίαν περὶ τῆς διαδόσεως καὶ ὁσημέραι πράγματι ἐπικρατήσεως τοιούτων ἰδεῶν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ τὰ

ἐξῆς, ἅτινα ἀρνούμεθα ἐξ ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος.

Ἡ τῶν γυναικῶν χειραφεσία, γράφει ἡ ἐφημερίς αὕτη, ποιεῖται ὁσημέραι ταχέως προόδους ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἰλλινοῦᾶ. Μόνη ἡ πόλις τοῦ Χικάγου ἔχει νῦν νὰ ἐπιδείξῃ τρεῖς δικηγόρους ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου. Ἡ κυρία Mira Bradwel ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δικαίου δοκτορὶς καὶ δικηγόρος ἐν τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἰλλινοῦᾶ, συντάσσει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «The Legal News», ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ πλεῖστον ἔχουσα κύρος ἐν ἀπάσῃ τῇ περιφερείᾳ τῶν βορειοδυτικῶν πολιτειῶν καὶ ἐκτυπῶνται ἐν τυπογραφίῳ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ ἐργασία γίνεται ὑπὸ γυναικῶν. Ἄλλα τις νεάνις, ἐκ Χικάγου καὶ αὕτη, ἡ μὲν Alta M. Hullett, ἥτις ἐσχάτως ἀπέθανεν ἐν Καλιφορνίᾳ, ἐνθα εἶχε μεταβῆ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας προσβληθείσης ὑγείας τῆς, ἐθεωρεῖτο γενικῶς ὡς νομομαθῆς, λαμπρὰς παρέχουσα διὰ τὸ μέλλον ἐλπίδας. Ἐνεκαικαδεκάετις μόλις ἤρξατο μετεργουμένη τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἐν ἡλικίᾳ δὲ εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἡ φήμη αὐτῆς ἦτο τοιαύτη, καὶ τοιαύτη ἡ ἰκανότης, ὥστε εἶχε πελατεῖαν ἀποφέρουσαν αὐτῇ ἐτησίως πλείονα τῶν 3,000 δολλαρίων. Πλὴν δὲ τούτων ἐπιτυχέστατα ἐπαγγέλλονται τὸν δικηγόρον ἐν Χικάγῳ αἱ δεσποινίδες Perry καὶ Martin, πολλὰ δ' ἄλλα κυρίαί ἐχουσι δοθῆ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου. Καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ ὑπηρετοῦσιν ὡς λειτουργοὶ τινὲς ἐκ τοῦ θήλεως φύλου, λαβοῦσαι πρὸς τοῦτο τὴν νόμιμον ἄδειαν. Ἐν τῇ πολιτείᾳ τοῦ Ἰλλινοῦᾶ ὑπάρχει ἔτι ἰκανὸς ἀριθμὸς δημοσιογράφων καὶ ἐκδοτριῶν ἐφημερίδων γυναικῶν. Ἡ πασῶν δὲ προσέχουσα εἶνε ἀναμφισβητήτως ἡ κυρία Μαργαρίτα Βούχαναν Σούλλιβαν. Τῆς μεγάλης τοῦ Χικάγου ἐφημερίδος «Βήματος» τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ φιλολογικὸν μέρος συντάσσεται ὑπὸ τῆς κυρίας Sarah Hubbard ἡ μὲν Annie Kerr λαμβάνει διὰ τὰς βιβλιοκρισίας καὶ τὰ περὶ συμμοῦ ἄρθρα αὐτῆς, ἅτινα καταχωρίζονται ἐν τῷ αὐτῷ ἐκδιδομένῳ «Χρόνῳ» ἐτησίαν ἀμοιβὴν 2,500 δολλαρίων. Ἡ κυρία Virginie Fitzgerald συντάσσει τὸ πολιτικὸν μέρος τοῦ «Inter-Ocean», θεωρεῖται δὲ ὡς ἡ ἰκανωτάτη δημοσιογράφος τοῦ Ἰλλινοῦᾶ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ γυναῖκες διευθύνουσαι σπουδαιοτάτας κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις. Οὕτως ἡ μὲν A. Sweet, κόρη μόλις 23 ἐτῶν, διευθύνει ἐν τῶν μεγίστων τυπογραφείων τῆς δυτικῆς Ἀμερικῆς, ταύτοχρόνως δὲ διοικεῖ καὶ σπουδαίον ἐν Χικάγῳ πρακτορεῖον, ἐν ᾧ ὑπηρετοῦσι δεκαπέντε ὑπάλληλοι. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἡ μὲν Wait διευθύνει μέγα ἐμπορικὸν κατάστημα. Ἐσχάτως δὲ πολλὰ τῶν γυναικῶν ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς στενογραφίας, ἐνίαι δ' αὐτῶν προσελήθησαν ἤδη ὡς στε-

νογράφοι δικαστηρίων. Γυναῖκες ἰατροὶ ὑπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, οὐκ ὀλίγαι εἰς πάσας τὰς πόλεις τῆς μεγάλης Ὀμοσπονδίας, ἐν δὲ τοῖς γραφείοις τῆς κυβερνήσεως ἐν Βασιγκτῶνι δούραται νὰ ἴδῃ μέγαν ἀριθμὸν γυναικῶν ὑπαλλήλων μετὰ πάσης δραστηριότητος ἐργαζομένων. Ἐν Βασιγκτῶνι ἀριθμοῦσι νῦν ἐν συνόλῳ ὑπὲρ τὰς 4,300 γυναῖκας ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, αἵτινες ἀπολαμβάνουσι κατὰ μέσον ὄρον ἐτήσιον μισθὸν 900—1,800 δολλαρίων. Οὐχ ἤττον δὲ ἀξιόλογος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιζήτουσῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἀνεκοινώθησαν ἐσχάτως παρὰ τίνος τῶν μελῶν αὐτῆς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι τῶν δωματίων ἰπταμένης κόνεως, ἐν αἷς διαφαίνεται τὸ ἐρευνητικὸν τοῦ ἐπιστήμονος πνεῦμα, ὅστις ἐν παντὶ εὐρίσκει ἀντικείμενον πρὸς παρατηρήσεις. Ἴδου ἐν ὀλίγοις περὶ τίνος πρόκειται.

Γίνεται ἡ διευθέτησις τῶν ἐπίπλων τῆς οἰκίας. Ὁ ὑπνρέτης ξεσκονίζει, σαρώνει τὸ δωμάτιον, ἡ κόνις τοῦ δωματίου ἀνυψουμένη περιπταται ἐν αὐτῷ. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἔκαστος οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἀπομακρυνθῇ. Ὁ ἐπιστήμων ἐν τούτοις εὐρίσκει ἐνταῦθα ἀντικείμενον μελέτης. Συνάγει τὴν κόκκιν, ἀναλύει αὐτὴν καὶ εὐρίσκει ὅτι περιέχει 66 τοῖς 100 πυρίτιον (silice), 7 τοῖς 100 ἀργίλλον (alumine), 40 τοῖς 100 ὀξειδίου σιδήρου καὶ 17 τοῖς 100 ἄσβεστον καὶ μαγνήσιον. Οὕτω λοιπὸν ἡ κόνις αὕτη περιέχει κατὰ τὰ δύο τρίτα σκληροτάτην οὐσίαν, τὸ πυρίτιον, οὐ οἱ λεπτότατοι κόκκοι χαρακόνουσι προστριβόμενοι καὶ τὰ ἰσχυρότατα πράγματα, οἷον τὸ μάρμαρον, τὰ μέταλλα, τὸν κρύσταλλον. Ἐπομένως ἐὰν πρὸς καθαρισμὸν ἐπίπλου τινὸς ἡ καθρέπτου ζητήσῃ τις νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπικαθημένην κόκκιν ἰσχυρῶς σπογγίζων διὰ πανίου, τὸ καθαριζόμενον ἀντικείμενον τρίβεται ὑπὸ τῶν κόκκων τοῦ πυριτίου, οἵτινες ἐπιφέρουσιν εἰς τὸ ἐπίπλον λεπτὰς χαραγὰς μᾶλλον ἢ ἤττον βαθείας, πάντοτε ὅμως βλαπτικὰς εἰς τὴν λάμπιν καὶ τὴν ὠραιότητα τῶν ἐπίπλων.

Τί ποιητέον λοιπὸν; Τὸ καταλληλότερον μέσον πρὸς καθαρισμὸν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εἶνε ἡ δι' ἐμφυσήσεως ἢ διὰ λεπτῶν πτερωδῶν ἀποδιώξις τῆς κόνεως ἀπὸ τοῦ ἐπίπλου, ἢ διὰ πανίου βεβρεγμένου ἐν οἶνοπνεύματι, ὅπου δὲν ὑπάρχει ὁ φόβος τῆς ὑγρασίας.

Τοιοῦτον τὸ συμπέρασμα τῶν ἀνακοινωθεισῶν παρατηρήσεων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τὰς κυρίας τὰς κηδομένας τῶν ἐπίπλων τῶν ἀπόκειται νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτῶν.
